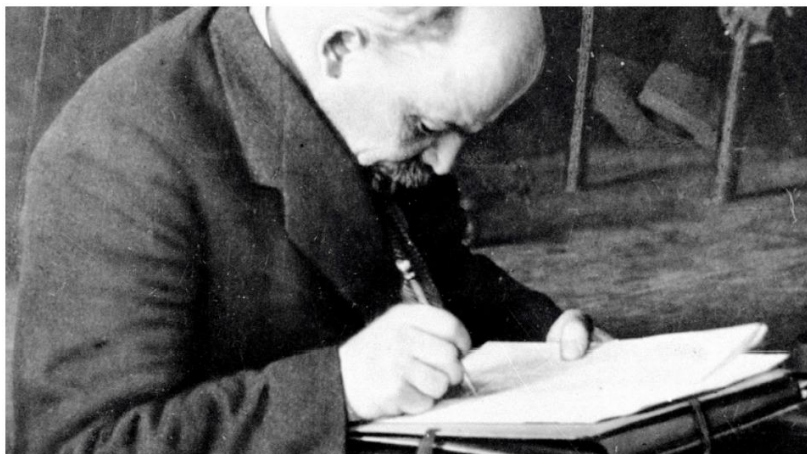

صدور انقلاب: نامه‌ی لنین به کارگران آمریکا

جینی ولج^۱ و کلی ایوانز^۲

ترجمه‌ی فرزاد فرهمند

^۱ دانشگاه کارولینای شمالی در شارلوت (بازنشسته)

^۲ دانشگاه واشنگتن شرقی

اشاره‌ی مترجم: نامه‌ی لنین به کارگران آمریکا سال‌ها پیش به فارسی چاپ و منتشر شد. هم‌اکنون نیز متن انگلیسی و ترجمه‌ی آن را می‌توان در اینترنت یافت.

ولادیمیر ایلیچ لنین در آگوست ۱۹۱۸، پس از امتناع ایالات‌متحده از برقراری روابط دیپلماتیک با دولت بلشویک، در پی پیمان برست-لیتوفسک و درحالی‌که متفقین با همدیگر متحد شده و برای کمک به [آرتش] سفیدها در جنگ داخلی نیرو اعزام کرده بودند، «نامه‌ای از جمهوری سوسیالیستی روسیه به کارگران آمریکا» را نوشت. متفقین درخواست بلشویک‌ها برای آتش‌بس فوری را نیز رد کردند. نسخه‌ی انگلیسی‌زبان نامه در سپتامبر ۱۹۱۸ در نشریه‌ی «فراخوان سوسیالیستی»^۳ منتشر و در «مبارزه‌ی طبقاتی»^۴ یکی دیگر از نشریات سوسیالیستی، تجدید چاپ شد.

لنین این نامه را با ستایش از اهمیت «کارگران انقلابی» آمریکا در مقام «دشمنان امپریالیسم آمریکا» آغاز کرد. وی انقلاب آمریکا را مبارزه با «دزدان بریتانیایی» و «برده‌داری استعماری» نامید. او از جنگ داخلی آمریکا به‌عنوان مبارزه بین بردگی و کار آزاد ستایش کرد. او همچنین نوشت که ایالات‌متحده «در بین ملت‌های آزاد و باسواد» مقام اول را احراز کرده است، اما کارگران آن‌ها در وضعیت «بردگی مزدی» به‌سر می‌برند. سپس ایالات‌متحده را به دلیل ورود به جنگ جهانی اول، تصرف فیلیپین و عضویت در نیروهای اعزامی متفقین به روسیه محکوم کرد. لنین تأکید کرد که این اقدامات، ایالات‌متحده را در ردیف ملل امپریالیستی قرار داده است.

سپس لنین جنگ جهانی اول را به‌عنوان «جنگ بین دزدان»، و «دزدان امپریالیست» بریتانیایی و آلمانی محکوم کرد. او بریتانیایی‌ها را محکوم کرد زیرا آن‌ها مستعمرات سابق آلمان، فلسطین و بین‌النهرین و «یونان درهم‌شکسته» را «تصرف» و شروع به غارت روسیه کردند. وی آلمانی‌ها را به دلیل «درهم‌شکستن تعداد بی‌شماری از کشورهای کوچک در اروپا» محکوم کرد. این اقدامات به دستور سرمایه‌داران

3 Socialist Call

4 Class Struggle

انگلیسی-فرانسوی و آلمانی انجام شد و سوسیالیست‌هایی («نوکران و سوسیال‌شوونیست‌ها») آن‌ها را تشویق کردند که از جنگ حمایت کرده بودند و بورژوازی آن‌ها را مورد عنایت خود قرار داد. میلیارد‌های آمریکایی «صدها میلیارد دلار» را به تصرف خود درآورده بودند و این دلارها «با پلیدی آلوده» و «به خون آغشته شده» بودند. وی بار دیگر بریتانیایی‌ها را به دلیل تصرف مستعمرات و ریاکاری در ادعای «محافظت» از روسیه در برابر آلمانی‌ها با نیروهای اشغالگر خود محکوم کرد.

لنین چندین پاراگراف را به دفاع از پیمان برست-لیتوفسک اختصاص داد، با این ادعا که دولت شوروی پیشنهاد صلح کرده و بورژوازی انگلیس-فرانسه و آمریکا آن را رد کرده بود. وی تأکید کرد که «کرکس‌های انگلیسی-فرانسوی» برای شرایط سخت این معاهده مقصرند اما کارگران جهان درک می‌کردند که بلشویک‌ها از «جنگ امپریالیستی» خارج شده و پرچم‌های صلح و سوسیالیسم را برافراشته‌اند. «دارودسته‌ی امپریالیست بین‌المللی» از بلشویک‌ها متنفر بود، همان‌طور که سوسیالیست‌های انقلابی راست‌گرا [منظور اس.آر‌های راست هستند] و منشویک‌ها، «نوکران امپریالیست‌ها»، از آن‌ها نفرت داشتند. وی همچنین از واگذاری ناگزیر بخش‌هایی [از روسیه] در معاهده برای دستیابی به «پیروزی بر بورژوازی» دفاع کرد و این سؤال را مطرح کرد که چرا سوسیالیست‌ها باید منتظر بمانند تا «کارگران جهان از یوغ سرمایه» آزاد شوند. سپس لنین از پیمانی که با فرانسه برای دریافت کمک در مقابل آلمانی‌ها امضا کرده بود، دفاع کرد. وی اظهار داشت که بلشویک‌ها در صورت لزوم چنین معاهداتی را منعقد خواهند کرد و به آمریکایی‌ها یادآور شد که آن‌ها نیز برای پیشبرد انقلاب خود با فرانسه و اسپانیا پیمان بسته‌اند.

لنین از «هرج‌ومرج» ناشی از جنگ داخلی روسیه از رهگذر مقایسه‌ی آن با جنگ داخلی آمریکا برای خاتمه دادن به برده‌داری دفاع کرد تا یادآور شود که مسیر انقلاب هموار نیست و «اجتناب از مشکلات دهشتناک» امکان ندارد. او منتقدان بلشویک‌ها را به‌عنوان بخشی از «بورژوازی امپریالیست بین‌المللی» محکوم کرد. وی همچنین چندین پاراگراف را صرف توضیح و عذرخواهی از بابت «اشتباهات» انقلاب کرد و اظهار داشت که هرگونه ترور حاصل از انقلاب بخشی اجتناب‌ناپذیر از وظیفه‌ی آن‌ها برای «درهم‌شکستن مقاومت استثمارگران» است.

لنین تلاش کرد تا یوجین دبس^۵ برجسته‌ترین سوسیالیست آمریکایی را ستایش کند، اما وودرو ویلسون^۶ رئیس‌جمهور [آمریکا] را «خدمتکار کوسه‌های سرمایه‌دار» خواند. لنین از جنگ داخلی روسیه به‌عنوان «جنگ فرودستان و استثمارشدگان» دفاع کرد و درهم‌شکستن «مقاومت استثمارگران» و بورژوازی را ضروری دانست. او در چندین پاراگراف دیگر از «اشتباهات» اجتناب‌ناپذیر دفاع کرد. او همچنین از فقدان مظاهر دموکراسی سنتی، مانند انتخابات آزاد، دفاع کرد و نوشت که «فقط خائنان یا ابلهان» خواهان «برابری صوری حقوق بورژوازی» می‌باشند. لنین از مصادره‌ی اموال خصوصی نیز دفاع کرد و اظهار داشت که رنج بلشویک‌ها فقط کارگران و دهقانان را «آبدیده» می‌کند و «قهرمانی‌های جدیدی در مقیاس توده‌ای پدید می‌آورد».

لنین ضمن اعتقاد به این‌که مقاومت بورژوازی جهانی به دست پرولتاریا درهم خواهد شکست، اعتراف کرد که انقلاب پرولتری ممکن است به‌زودی به آمریکا نرسد و اذعان داشت که «تکامل انقلاب در کشورهای مختلف در مسیرهای مختلفی پیش می‌رود» چون توسعه‌ی سرمایه‌داری آمریکایی بدون بارگران فئودالیسم («از مبنای بورژوازی آغاز شد») و ایالات‌متحده اقتصادی سرمایه‌دارانه است که با منابع عظیمی از اراضی رایگان و نیروی کار مهاجر همچنان در حال رشد است. لنین سپس ساموئل گومپرز^۷ را یکی از «خائنان سوسیالیست» جنبش کارگری نامید که کارگران «هنگام حرکت به‌سوی انقلاب پرولتری» از وی می‌گریزند. لنین نامه را با این جمله به پایان رساند: «انقلاب جهانی پرولتاریا شکست‌ناپذیر است!»^۸

5 Eugene V. Debs

6 Woodrow Wilson

7 Samuel Gompers

8 Vladimir I. Lenin, "Letter to American Workers," in Lenin's Collected Works, vol. 28 (Moscow: Progress Publishers, 1965): 62-75.

تأثیر نامه‌ی لنین بر رادیکال‌های آمریکا

رادیکال‌های آمریکا تا به امروز «نامه به کارگران آمریکا» را گرامی داشته‌اند. در سال ۱۹۷۰، به مناسبت صدمین سالگرد تولد لنین، ماهنامه‌ی طرفدار شوروی به نام نیو ورلد ریویو^۹ شماره‌ی زمستان ۱۹۷۰ خود را برای گرامیداشت او تحت عنوان تأثیر لنین بر ایالات متحده منتشر کرد. سردبیران در مقدمه‌ی تجدید چاپ نامه آن را چنین توصیف کردند:

گزارشی به مردم آمریکا درباره‌ی آنچه بلشویک‌ها و مردم شوروی انجام می‌دادند، اهداف آن‌ها، دشمنان آن‌ها هم داخلی و هم خارجی که تلاش می‌کردند راه آینده را مسدود کنند. در این نامه از کارگران آمریکایی درخواست شده بود - در جهت منافع خودشان - که تلاش‌های دولت‌شان را برای سرنگونی اولین جمهوری سوسیالیستی خنثی کنند.

هوارد ال. پارسونز^{۱۰} در مقاله‌ای در مورد تأثیرات لنین بر فیلسوفان آمریکایی نوشت: «نامه‌ی معروف لنین به کارگران آمریکایی کمک کرد بخش رادیکال‌تر حزب سوسیالیست متقاعد شود که بلشویسم راه درستی است.»^{۱۱} با توجه به این تأثیرگذاری، تئودور دراپر^{۱۲} مورخ به این نتیجه رسید که این نامه کمک کرد خوش‌بینی کاذب بلشویک‌های آمریکایی مبنی بر وقوع انقلاب در ایالات متحده پایدار بماند.^{۱۳}

9 New World Review

10 Howard L. Parsons

11 Howard L. Parsons, "The Influence of Lenin's Thought on U.S. Philosophers," in Mason and Smith, eds., Lenin's Impact on the United States, 184.

12 Theodore Draper

13 "Witness Testifies Two Assemblymen Upheld Red Rule," New York Times, January 30, 1920.

تأثیر نامه‌ی لنین بر جریان اصلی سیاست آمریکا

شش عضو سوسیالیست مجلس ایالتی نیویورک طی وحشت سرخ^{۱۴} در سال‌های ۱۹۱۹ تا ۱۹۲۰ اخراج شدند. یکی از اعضای مجلس به کمیته‌ی قضایی مجلس اذعان داشت که شعبه‌ی حزب سوسیالیست در ایالت نیویورک نامه‌ی لنین و اساسنامه‌ی بلشویک را برای فروش تهیه کرده است.^{۱۵} این واقعیت بخشی از اثبات اعتقاد آن‌ها به سرنگونی دولت ایالات‌متحده محسوب شد. در سال ۱۹۵۵ ماهنامه‌ی ضدکمونیست مرکوری آمریکا^{۱۶} مقاله‌ای را از جی. بی. متیوز^{۱۷} کمونیست سابق که به جنگجوی ضدکمونیست تبدیل شده بود، منتشر کرد. او نامه‌ی لنین را به‌عنوان نمونه‌ای از دورویی کمونیستی در برخورد با دولت‌های غیرکمونیستی موردتوجه قرار داد.^{۱۸}

نتیجه

نامه‌ی لنین به کارگران آمریکا باورهای او را نشان داد که ایالات‌متحده اکنون ملتی «امپریالیست» است اما کارگران انقلابی آمریکا می‌توانند «دشمنان سازش‌ناپذیر امپریالیسم آمریکا» باشند و می‌توانند خود را از «بردگی مزدی» و «آدمکشان مزدور» برخاسته از «منفعت ثروتمندان شرور» نجات دهند. این نامه همچنین دفاعی بود از دولت بلشویک در برابر آنچه لنین دروغ‌های «مطبوعات فاسد بورژوایی» می‌نامید. هاروی کلهر^{۱۹} یکی از محققان برجسته‌ی کمونیسم آمریکایی شکست نامه‌ی لنین در برانگیختن انقلاب در ایالات‌متحده را چنین خلاصه کرد: «نظریه‌ی مارکسیستی تا به

14 Red Scare

15 J. B. Matthews, "Peace? Or a Hundred Years War," American Mercury, November, 1955, 17-24.

16 American Mercury

17 J. B. Matthews

18 J. B. Matthews, "Peace? Or a Hundred Years War," American Mercury, November, 1955, 17-24.

19 Harvey Klehr

امروز نتوانسته است جنبش اجتماعی بزرگی در آمریکا برانگیزد. برعکس، در مواقع نادری که گروه‌های چپ به موفقیت دست یافتند، هنگامی بوده است که آن‌ها چندان به مارکسیسم پایبند نبوده‌اند.»^{۲۰}

منبع:

Welch, J., Evans, K. (2021). EXPORTING REVOLUTION: LENIN'S LETTER TO AMERICAN WORKERS. *Academia Letters*, Article 2900. <https://doi.org/10.20935/AL2900>.

²⁰ Harvey Klehr, "Marxist Theory in Search of America," *Journal of Politics* 35, no. 2 (May, 1973): 311.